

201603845/2/A3.

Datum uitspraak: 17 januari 2017

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb)) op het hoger beroep van:

10.2.e , wonend te 10.2.e ,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank Noord-Nederland van 8 april 2016 in zaak nr. 15/1089 in het geding tussen:

10.2.e

en

de minister van Infrastructuur en Milieu.

Procesverloop

Bij besluit van 4 februari 2015 heeft de minister niet-ontvankelijk verklaard het door 10.2.e gemaakte bezwaar tegen het besluit van 31 maart 2014, houdende wijziging van algemene maatregelen van bestuur op het terrein van de scheepvaart in verband met de implementatie van de wijziging van de bijlage bij het STCW-Verdrag en de STCW-Code en van richtlijn 2012/35/EU en enige andere onderwerpen op het terrein van de zeevaartbemanning en het tevens bij dit besluit gewijzigde Besluit zeevarenden handelsvaart en zeilvaart.

Bij uitspraak van 8 april 2016 heeft de rechtbank het door 10.2.e daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft 10.2.e hoger beroep ingesteld.

De minister heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

Overwegingen

1. Artikel 1:3, eerste lid, van de Awb luidt als volgt: "Onder een besluit wordt verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling."

Artikel 7:1, eerste lid, luidt als volgt: "Degene aan wie het recht is toegekend beroep bij een bestuursrechter in te stellen, dient alvorens beroep in te stellen bezwaar te maken."

Artikel 8:3, aanhef en onder a, luidt als volgt: "Geen beroep kan worden ingesteld tegen een besluit:

a. inhoudende een algemeen verbindend voorschrift of een beleidsregel."

2. De Afdeling is van oordeel dat de rechtbank onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 24 september 2014 in zaak nr. 201309395/1/A2 (ECLI:NL:RVS:2014:3465) met juistheid heeft geoordeeld dat een algemeen verbindend voorschrift een naar buiten werkende, voor de daarbij betrokkenen bindende regel is, afkomstig van het openbaar gezag dat de bevoegdheid daartoe aan de wet ontleent. Een algemeen verbindend voorschrift onderscheidt zich van andere besluiten doordat het algemene abstracte regels bevat die zich zonder nadere normering voor herhaalde concrete toepassing lenen. De Afdeling is voorts van oordeel dat de rechtbank terecht en op goede gronden, onder verwijzing naar haar uitspraak van 13 januari 2010 in zaak nr. 200902314/1/H2 (ECLI:NL:RVS:2010:BK8950), heeft geoordeeld dat de wijziging van een algemeen verbindend voorschrift zelf ook een algemeen verbindend voorschrift is.

Het door 10.2.e bestreden besluit is een algemeen verbindend voorschrift. Tegen een algemeen verbindend voorschrift staat volgens artikel 8:3, aanhef en onder a, van de Awb, gelezen in verbinding met artikel 7:1, eerste lid, van deze wet, geen bezwaar en beroep open. Derhalve is het bezwaar van 10.2.e tegen het besluit van 31 maart 2014 met recht

niet-ontvankelijk verklaard en heeft de rechtbank het beroep van 10.2.e tegen het besluit van 4 februari 2015 terecht ongegrond verklaard.

3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. 10.2.e, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. 10.2.e, griffier.

w.g. 10.2.e
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. 10.2.e
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 17 januari 2017

Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Awb).

- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.
- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

341-836.

Verzonden: 17 januari 2017

Bijlage 8 pagina

2

uitspraak

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Zittingsplaats Groningen

Bestuursrecht

zaaknummer: LEE 15/1089

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 8 april 2016 in de zaak tussen

10.2.e, eiser,

en

de Minister van Infrastructuur en Milieu, verweerder.

Procesverloop

Eiser heeft tegen het besluit op bezwaar van verweerder van 4 februari 2015 beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 12 januari 2016. Eiser is verschenen. Verweerder is met bericht niet verschenen.

Overwegingen

1. Op grond van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb wordt onder een besluit verstaan een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling. Ingevolge artikel 6:4, eerste lid, van de Awb geschiedt het indienen van een bezwaarschrift bij het bestuursorgaan dat het besluit heeft genomen.
Ingevolge artikel 8:3, eerste lid, aanhef en onder a, van de Awb, kan - voor zover hier van belang - geen bezwaar en beroep worden ingesteld tegen een besluit inhoudende een algemeen verbindend voorschrift.
2. De rechtbank ziet zich allereerst voor de vraag gesteld of het door verweerder, op 12 december 2014 per mail en op 13 januari 2015 per post, ontvangen bezwaarschrift gericht is tegen een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb waartegen bezwaar (en beroep) open staat.
3. In het bezwaarschrift maakt eiser bezwaar tegen de wijze waarop en de snelheid waarmee de artikelen 60 en 86 van het Besluit zeevarenden handelsvaart en zeilvaart (hierna: het Besluit) zijn komen te vervallen. Eiser heeft aangegeven dat hij zich daardoor benadeeld voelt omdat hij de opleiding Aanvulling Handelsvaart aan de Enkhuizer

bijlage 8 pag 3

zaaknummer: LEE 15/1089

blad 2

Zeevaartschool daarom niet kan afronden terwijl hij met deze school een opleidingscontract is aangegaan.

4. Verweerder heeft aan het bestreden besluit ten grondslag gelegd dat het bezwaar zich richt tegen het Besluit van 31 maart 2014, houdende wijziging van algemene maatregelen van bestuur op het terrein van de scheepvaart, in verband met de implementatie van de wijziging van de bijlage bij het STCW-Verdrag en de STCW-Code en van richtlijn 2012/35/EU en enige andere onderwerpen op het terrein van de zeevaartbemanning. Bij dit besluit is het Besluit zeevarenden handelsvaart en zeilvaart gewijzigd, inclusief enkele bepalingen met betrekking tot de beroepsvereisten, zoals de door eiser genoemde artikelen 60 en 86. Volgens verweerder zijn de gewijzigde bepalingen waar eiser op doelt algemeen verbindende voorschriften, namelijk beroepsvereisten die in algemene wettelijke regels zijn neergelegd. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat daartegen geen bezwaar of beroep kan worden ingesteld en heeft het bezwaar daarom niet-ontvankelijk verklaard.

5. Uit de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) van 24 september 2014 (ECLI:NL:RVS:2014:3465) volgt dat een algemeen verbindend voorschrift een naar buiten werkende, voor de daarbij betrokkenen bindende regel is, afkomstig van het openbaar gezag dat de bevoegdheid daartoe aan de wet ontleent. Een algemeen verbindend voorschrift onderscheidt zich van andere besluiten door het kenmerk dat het algemene abstracte regels bevat die zich zonder nadere normering voor herhaalde concrete toepassing lenen. De wijziging van een algemeen verbindend is zelf ook een algemeen verbindend voorschrift. Hiervoor verwijst de rechtbank naar de uitspraak van de ABRvS van 13 januari 2010 (ECLI:NL:RVS:2010:BK8950).

6. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat het bezwaar van eiser zich richt tegen een algemeen verbindend voorschrift. Onder verwijzing naar het wettelijk kader vermeld in rechtsoverweging één staat tegen een algemeen verbindend voorschrift geen bezwaar en beroep open. Verweerder heeft dus terecht het bezwaar van eiser (kennelijk) niet-ontvankelijk verklaard.

7. Het beroep is daarom ongegrond.

8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding

bij lag 8 pag 4

zaaknummer: LEE 15/1089

blad 3

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. 10.2.e, rechter, in aanwezigheid van mr. 10.2.e griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 8 april 2016.

10.2.e

10.2.e

Afschrift verzonden aan partijen op:

09 APR 2016

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Indien hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.